

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 31 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0520
in de zaak met rolnummer RvVb/1415/0491/SA/0474

Verzoekende partijen	1. de heer Kris BASTENIE 2. mevrouw Izabela WALASEK vertegenwoordigd door advocaten Peter FLAMEY, Gregory VERHELST en Astrid LIPPENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijkcklaan 16
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 15 april 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 februari 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brasschaat van 3 juni 2013 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van een eengezinswoning met garage in de tuin op een perceel gelegen te 2930 Brasschaat, Zwemdoklei 83 met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie F, nummer 60Y5.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad willigt met een arrest van 29 september 2015 met nummer RvVb/S/1516/055 de vordering tot schorsing in.

De verwerende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 24 januari 2017.

De verzoekende en verwerende partij verschijnen schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. ONDERZOEK VAN DE VRAAG TOT AFSTAND VAN HET GEDING

De verzoekende partijen vragen met een aangetekende brief van 8 december 2016 om afstand van geding. Er zijn geen redenen die zich verzetten tegen de inwilliging van de gevraagde afstand van geding.

IV. KOSTEN

1.

De verzoekende partijen vragen om de kosten van het geding ten laste van de tussenkomenende partij dan wel de verwerende partij te leggen. De Raad kan evenwel niet ingaan op dit verzoek.

Artikel 33 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad de kosten van het beroep ten laste legt van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt. Nog los van de vaststelling dat er in de voorliggende zaak geen 'tussenkomenende partij' is, kan de Raad de verwerende partij evenmin aanmerken als de partij die ten gronde in het ongelijk werd gesteld.

2.

De verzoekende partijen stellen afstand van geding te doen omdat de begunstigden van de thans bestreden beslissing, die in de voorliggende procedure echter geen partij zijn, *'... inmiddels een nieuwe aanvraag hebben ingediend en deze geleid heeft tot een nieuwe stedenbouwkundige vergunning met aangepaste inplanting...'*.

Uit de omstandigheid dat de begunstigden van de thans bestreden beslissing een nieuwe aanvraag hebben ingediend en een nieuwe stedenbouwkundige vergunning hebben verkregen, kan – anders dan de verzoekende partijen voorhouden – niet zonder meer afgeleid worden dat de begunstigden ondubbelzinnig hebben verzaakt aan de thans bestreden beslissing.

De verzoekende partijen leggen overigens geen enkel stuk neer waaruit uitdrukkelijk blijkt dat de begunstigden ondubbelzinnig hebben verzaakt aan de thans bestreden beslissing. De verzaking aan een stedenbouwkundige vergunning kan, net als een afstand van geding, niet zonder meer worden vermoed.

In zoverre de Raad enkel acht kan slaan op de uitdrukkelijke en ondubbelzinnige afstand van geding in hoofde van de verzoekende partijen, de begunstigden van de thans bestreden beslissing geen procespartij zijn en de verwerende partij – gegeven de afstand van geding in hoofde van de verzoekende partijen – niet als de ten gronde in het ongelijk gestelde partij kan worden aangemerkt, komt het de Raad passend en billijk voor de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partijen te leggen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De afstand van het geding wordt vastgesteld.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 31 januari 2017 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Jorine LENDERS

Filip VAN ACKER